

Hoe waardevol is een meesterwerk eigenlijk?

(Of: "worden we nu geregeerd door reptielen of hoe zit dit nu?")

Vraagt u zich ook wel eens vertwijfeld af welke #@%&!}":-#%@ heeft dit nu weer bedacht? Mij overkomt dit regelmatig en ook nu weer. Nee, ik heb het hier niet over het wereldbeeld dat we geregeerd worden door reptielen, die ideeën laat ik graag liggen bij de bedenkers daarvan. Mijn verbazing en afschuw werden veroorzaakt door een actiegroep die denkt door te proberen meesterwerken uit het verleden te beschadigen z'n gelijk te kunnen halen.

Hoewel ik me ook zorgen maak over de manier waarop we als mensheid een redelijk eind op weg zijn om de leefbaarheid op aarde te verminderen zijn zulke acties misdadig en laten het failliet in de creativiteit en de gedachtegang van deze demonstranten duidelijk zien.

Een voorbeeld. Een meesterwerk, in dit geval het meisje met de parel is door Johannes Vermeer rond 1666 geschilderd en er is er maar één van.

Nu ben ik absoluut geen kunstkenner, of zelfs liefhebber, maar daarom heeft dit kunstwerk beslist waarde en dienen we het te beschermen tegen molest.

Net zoals je aan de aarde een zekere waarde kunt toekennen. Alhoewel niet het zelfde kun je beide als kunst beschouwen. Waar de menselijke kunst ontstaat als kennis, techniek en ervaring samenkomen met belangstelling, inspiratie en creativiteit.

Voor de aarde geldt iets soortgelijks, of je nu gelooft in een evolutionaire ontwikkeling, een goddelijke inspiratie of een reptielen brein, de aarde is uniek en, voor ons als mens, zeker te zien als een meesterwerk.

Hoe kun je dan, om de vernietiging van het ene meesterwerk te voorkomen het ander willen vernietigen?

Nu is het idee wat kunst is op zich al cultuur afhankelijk. Vinden wij een vlag met de kleuren van de regenboog wel mooi, er zijn culturen waar deze als zo afschuwelijk ervaren worden dat deze zelfs verboden worden. Hierbij vraag ik me dan wel weer af hoe je dat dan met een regenboog doet? Misschien zijn die culturen wel geholpen met het aanpassen van de natuurkundige wetmatigheden....

Maar misschien is er nog hoop voor deze lieden, nu zelfs een Nederlands politicus aangegeven heeft in menselijke wezens met reptielen breinen te geloven kan de fantasie echt op hol slaan.

Laten we maar met de kat van Schrödinger beginnen. U kent hem nog? Het gedachten experiment van Schrödinger om het niet-deterministische karakter van de kwantummechanica te verduidelijken. Eenvoudig gezegd van een elektron weet je pas of het een deeltje is of een golf op het moment dat je de meting uitvoert, de uitslag zou kunnen aangeven dat het karakter van het elektron door de meting bepaald wordt.

Nu is er tussen dit gedachten experiment uit 1935 en nu veel meer geëxperimenteerd en ontdekt, waarvan ik moet bekennen dat ik de experimenten die nu met verstrengelde deeltjes uitgevoerd worden niet meer kan plaatsen. Daarvoor ontbreekt me de juiste fysische- en wiskundige kennis. De resultaten die nu gecommuniceerd worden zijn bijzonder boeiend.

Neem de kwantumverstrengeling van deeltjes, na de verstrengeling hebben beiden een tegenovergestelde spin. Experimenten lijken uit te wijzen dat als de spin van het ene deeltje aanpast dit onmiddellijk door het verstrengelde deeltje gevold wordt. Hiermee zou, ongeacht de afstand geen tijd gemoeid zijn.

Als liefhebber van Science Fiction moet ik dan weer terug denken aan al die boeken die ik toen verslonden heb.

Zou hiermee sommige fantasieën van SF schrijvers én lezers opnieuw geprikkeld worden?

Bij één politicus heeft dit kennelijk al gewerkt, kenners van SF weten dat in de fantasie wereld de aarde regelmatig met reptielen en reptiel breinen in aanraking komt, maar ja daarom heet het dan ook Science fiction, of in Nederlands: 'Wetenschappelijke fantasie'!

Jan W. Veltman

Reageren?

jan.w.veltman@technology2success.nl

